

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

34. Quomodo fiet mihi istud? quoniam virum non cognosco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

citur, *Et benedictus fructus ventris tui*. Deinde non est sola gratulatio, sed est pro maximo beneficio incarnationis Dominicæ gratiarum actio, pariterque precatio, ut iam dictum est.

2. Ad 2. resp. alienum officium hic non vsurpari; primum, quia etsi soli Angelo hoc Deus iniunxit, tamen ne eadem verba ab alijs repererentur non prohibuit: secundo, quia quod Deus Angelo iniunxit, hoc nemo nunc facit, id est, nemo futurum virgini partum annuntiat; sed ut illud proœmiū Angelicū perpetuū verū est, sic perpetuū à pijs affirmari potest.

3. Tertiò, quia etsi solis Angelis iniunctū videtur ut Christo recenter nato cantarent, *Gloria in excelsis Deo*, &c. tamen eadem verba à pijs rectè vsurpari nec ipse Calvinus negaverit. Postremum quod dicit, infidelitatis Calvinianæ argumentum est, qui Sanctos in cælo regnantes pro mortuis habet, & mortuos vocare solet. Si enim apud Deū Sanctos vivere Calvinus credit, facile intelligeret illos nobis non esse semper absentes, sed quādo piè inuocantur, præsentissimos, sicut Paulus *corpore absens, spiritu præsens erat* in excōmunicando Corinthio fornicario, & Elizeus *spiritu præsens erat* quum seruus eius Giezi munera acciperet à Naamā Syro: nisi forte dicant hæretici ad puniendos malos Sanctorum spiritus adesse, & ad iuuandos pios adesse non posse.

2. Cor. 5.
4. Reg. 5.

34. *Quomodo fiet mihi istud? quoniam virum non cognosco.*

Votum
B. Virgi-
nis.

BEATISSIMAM virginem virginitatis votum ante Angeli salutationem iam dudum vouisse hæc verba confirmant: quod his verbis ostendit S. Augustinus. *Virginatam Marie*

Marie Deo dedicatam indicant verba quae sibi factum an-
nuncianti Angelo Maria reddidit: Quomodo fiet istud quod
niam virum non cognosco. quod profecto non dixeret, nisi
Deo virginem se ante vouisset. Hæc ille. Idem docet
Greg. Nyll. in serm. de Natiuit. Domini. Nempe
prorsus ineptè & impertinenter hanc difficulta-
tem proposuisset, si ad futurum respexisset; id est,
quod virum nunquam esset cognitura: maxime
dicente Angelo, Ecce concipies in utero, & non dicen-
te, Ecce concepisti in utero. Idem alij Patres ex
hoc loco colligunt. Recalcitrant tamen Calvinus
& ait. Quod ex eius verbis suspicari sunt quidam perpetua
virginitatis conceptum habuisse votum, nimis infirmum est,
imò prorsus absurdum. Persidè enim passa fuisset se mari-
to collocari, sanctumque coniugij fœdus non sine Dei ludib-
rio spreuisset. Nec ipsi Papista permittunt uxori continen-
tiam vouere suo arbitrio. Deinde puerile commentum est,
monachismum fingere inter Iudæos. Hæc ille. Sed ad
hoc totum argumentum variè olim responde-
runt Patres, quos omnes contemnit Calvinus vt
homines absurdos & pueriles. Nullum inter Iu-
dæos fingunt Patres monachismum, nec B. virgo
ex more Iudæorum continentiam vouit, sed ex
singulari sua pietate ac puritate hoc fecit, ne-
sciens se Dei matrem futuram, sed ex puro Dei
amore pura eius sponsa fieri desiderans. Totum
hoc pulchrè docet S. August. Quia (inquit) vir-
ginitatis votum Israelitarum mores adhuc recusabant, de-
sponsata est viro iusto, non violenter ablaturo, sed potius
contra violentos custodituro quod illa iam vouerat. Poterat
quidem & iuberi virgo permanere, in qua Dei filius formam
serui congruenti miraculo acciperet, sed exemplo sanctis fu-
tura virginibus virginitatem Deo dicauit, quum adhuc quid
esset conceptura nesciret. Desponsata igitur B. virgo,
& tamè continentiam vouens, nec ipsi coniugio

H h 3 nec

Lib. de S.
virginie.
cap. 4.

Calvinus
contra
Patres.

nec viro suo iniuriam fecit, vt colligit Calvinus, Non viro, quia illo planè conscio & consentiente hoc fecit, qui illam non nisi ad virginitatis custodiam accepit. Non ipsi coniugio, quia ad essentiam coniugij non copula carnalis (vt putare videtur Calvinus) sed obligatio mutua pertinet. Ideoque coniuges esse non desinunt qui ex mutuo consensu à copula carnali siue ad tempus (vt Paulus hortatur) siue in perpetuum abstinent: de quo lege August. lib. 1. cap. 11. de nupt. & concupisc. Deinde si fœdus coniugij violauit B. virgo vouens continentiam, vt Calvinus ait, debuit secundum eum etiam post filij Dei partum viro copulari. Atqui hoc ipse Calvinus non admittit, qui eius perpetuam virginitatem asserit. Videre ergo debuit, quòd sicuti conscio & consentiente viro perpetua virgo fuit de facto, sic eodem conscio & consentiente hanc perpetuam virginitatem vouit, sicuti eius ad Angelum verba manifestè conuincunt. Quid ergo ad hæc verba Calvinus? *Soluendum (inquit) est obiectum illud quòd virgo in futurum tempus respiciat, ideoque significet nullam sibi fore cohabitationem cum viro. Hæc verò coniectura & probabilis est & simplex, quòd rei magnitudo vel potius maiestas virginem perculerit, vt sensus omnes admiratione ligatos haberet ac constrictos. Quum audiret nasciturum esse Dei filium, aliquid non vulgare concepit: atque hæc ratio est cur coitum virilem excludat. Hinc attonita exclamat, Quo modo erit istud? Hæc Calvinus (vt vocat) coniectura aliquid probabile sonaret, si tantummodo dixisset, Quomodo mihi fiet istud? Hæc enim admirantis vox est, & ad magnitudinem futuri partus referri potest, quem quia diuinum fore audiebat, merito interrogare potuit quomodo illa creatura simplex & vulgaris Dei filium & in domo Iacobre-*
gnaru-

1. Cor. 7.

Calvinus
ex seipso
refutatur.

Caluini
coniectura
ex textu
refellitur.

gnaturum parere posset. Nunc autem non hoc tantum dicit, *Quomodo mihi fiet istud?* neque ibi terminatur interrogatio, sed in causa admirationis quam subnequit. Addit enim suæ admirationis causam, *Quoniam virum non cognosco.* Non dicit, *Quia pauperi & vulgari viro despōsata sum,* quasi quæ tam nobilem partum generare se posse admiretur; sed dicit, *Quia viro non sum copulanda, nec viri coitum expertura.* Quomodo igitur concipiam & pariam? Et ad hanc quæstionem respondet Angelus, ostendens quòd loco virilis feminis *superueniet in eam & illabatur Spiritus S. & loco virilis* *anplexus obumbrabit & complexabitur illam virtus altissimi: vt sit propterea de sua virginitate secura;* cui soli metuebat purissima virgo, audita partus mentione; & conseruadæ virginitatis studio hanc quæstionem proposuit, quasi quæ nec propter filij Dei partum futurum, virginitatis suæ propositum violare libenter voluerit. Assensum itaque suum cohibuit ac suspendit, donec de eius conseruatione aliquid certum haberet. Quæquidem virginitatem suam vbi ex Angelo integram sibi mansuram intellexisset, quia viri officium Spiritus S. & virtus altissimi suppleret, ipsoque Elizabethæ sterilis & vetulæ exemplo proposito, etiam virginem parere posse intelligeret, cōfestim absq; vlla alia difficultate assensum suum præbuit, dicēs: *Fiat mihi secundum verbum tuum.* Non ergo magnitudo partus aut ipsius magnitudinis admiratio ratio est, cur coitum virilem excludat, vt Calvinus comminiscitur, ne sanctæ virginitatis propositum in purissima virgine fateretur; sed partus ipse futurus, quem sine coitu virili fieri posse necdum intellexerat, ratio fuit cur coitum virilem à se remoueat, dicens, *Quoniam virum non cognosco.*

Purissimæ
virg. de
conser-
uanda sua
virginit.
anxietas.

sco, id est, *virum non sum cognitura*, ut Beza hoc loco vertit. Nuptura igitur erat sine proposito consuetudinis matrimonij. Sic efficaciter & necessario probat hic locus votum virginittatis à B. virgine conceptum firmiterque decretum fuisse, antequam eam Angelus salutarer; & conuincuntur impij hæretici, qui huiusmodi votum à nemine emitti posse aut debere dogmatizant.

Alia Bezae
corrupte
la reij-
citur.

Beza Caluinum hoc loco se sequi profiteatur, quem & optimum suum parentem, & præstantissimum theologum vocat, & hunc esse sensum ait: *Quandos quidem in eo quod polliceris, nullus locus est vulgari & consuetæ matrimonij coniunctioni, age, qua tandem ratione fiet quod narras?* Fingit ergo Beza B. virginem de noua partus ratione inquirere, eo quod in tam excellenti partu, vulgari & consuetæ matrimonij coniunctioni locus non sit. Atqui nec hic sensus, Caluini commento parum conformis, verbis B. virginis quadrare potest. Non enim querit nouam partus rationem, sed omnem à se futurum partum excludit. Non dicit, quomodo sine viri copula pariam? quæ est consuetæ matrimonij coniunctio: sed dicit, quomodo concipiam in vtero, & pariam filium? quia viri copulam non sum expertura. Notandum quod dicit virgo, *Quomodo fiet istud?* id est, res ipsa quam narras, partus quæ mihi annuncias. Non dicit, *Quomodo fiet tale*, talis partus, aut tantæ prolis conceptus? Dicit τὸ ὄν non τὸ εἶναι. Simpliciter de partu interrogat; sicut causa interrogationis subiuncta demonstrat, *Quia virum non sum cognitura*: id est, quia ab omni partu sibi aliena. Nam B. virginem de aliquo alio partus genere quam de virili & consueto adhuc cogitasse, inanis planè & futilis coniectura est. Deinde si de nouo partus genere præter virilem & consuetum

in-

interrogaret, non fuisset opus addere, *Quia virum non cognosco.* Nihil enim hoc ad rem faceret. Siue enim virum cognitura fuerat, siue non, nouus ille partus præter viri commercium, locum habere potuisset. Ita planè B. virginis quæstionē, dum verum eius & germanum sensum peruertunt hæretici, futilem & absurdam & impertinentem sensum habere conuincunt. Quam etiam quæstionis absurditatem innuere vult Calvinus, dum ait virginem ita percussam & attonitam fuisse, *ut sensus suos omnes admiratione ligatos & constrictos haberet.* Vult ergo illam quasi vix sui compotem sine sensu & iudicio quæstionem proposuisse. Hęc est Caluini impietas, quam sese libenter imitari proficitur Beza. Talem enim certè quæstionis sensum excogitarunt, qui nihil ad rem præsentem faciens, minimèque coharens, verè sine sensu prolata videatur. Cæterum beatiss. virgo absque vlla sensuum constrictione, prudèter & sensatè interrogauit, cui propterea Angelus grauius & diuinè respondit, non ita responsurus si illam sine sensu & iudicio aliquid interrogare perspexisset.

B. Virg.
quæstionem quã
indignè
tractant
hæretici.

48. *Respexit humilitatem ancille sue.*

ACRITER hoc loco contendunt hæretici, humilitatem non pro virtute animi & submissione in B. virgine, sed pro viti & abiecta conditione in paupere & ignobili puella accipi. *Humilitas hęc* (ait Calvinus) *non submissionem vel modestiam vel animi habitum significat, ut stultè putarunt indocti & barbari homines, sed tantundem valet ac vilis abiectaq; conditio, quatenus excellentie opponitur, quod ex Græca voce liquet.* Caluino applaudens

Humili-
tas B. Vir-
ginis quæ

Hh 5 Beza,